Nr. 35 (6) Katowice, dnia 31 października 1932 Rok IX.

GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
DZIAŁ ADMINISTRACJI SZKOLNEJ

Administracja Gazety Urz. Woj. Śląskiego w Katowicach, gmach Urzędu Wojew. Śl. - Konto P. K. O. 304 121

Treść:

Poz. 93.

Przedruk z Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 71 poz. 651.

Załącznik do obwieszczenia Min. Skarbu z dn. 6 lipca 1932 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporz. Rady Min. z dn. 17 września 1927 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1927 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), sędziów, prokuratorów, praktykantów i aplikantów, wojskowych zawodowych, wojskowych wymienionych w art. art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych regulują osobne przepisy.

§ 2.

Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety oraz

2) zwrot kosztów przejazdu;

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz

2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu, oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107);

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

W odniesieniu do wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, zwykłem miejscem służbowem i miejscowością w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest obszar danego garnizonu wojskowego.

§ 3.

Diety wynoszą dziennie:

1) dla Prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 80 zł, dla Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego 60 zł,

2) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych, oraz wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113 wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według grupy	II	30 zł
„ „	III i IV	25 „
„ „	V	20 „
„ „	VI	15 „
„ „	VII	12 „
„ „	VIII	10 „ 50 gr
„ „	IX	9 „ 50 „
„ „	X — XII	8 „ 50 „
„ „	XIII — XVI	6 „ — „

3) dla sędziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:

według grupy	C i D	25 zł
„ „	B	20 „
„ „	A	15 „

4) dla szeregowych niezawodowych:

a) podchorążych oraz podoficerów	2 zł 50 gr
b) st. szeregowców i szeregowców	2 „ — „

Praktykanci i aplikanci otrzymują diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Oficerom i szeregowym, biorącym udział w ćwiczeniach (koncentracjach) formacyj wojskowych poza swym garnizonem, a nie należącym do tych formacyj, przysługują diety w wysokości i wedle zasad określonych w niniejszem rozporządzeniu tylko za czas od dnia wyjazdu z miejsca garnizonu do dnia przybycia do formacji, odbywającej ćwiczenia, oraz od dnia odjazdu z powyższej formacji do dnia powrotu do swego garnizonu. Ograniczenie to nie odnosi się do oficerów i szeregowych żandarmerji, pełniących w rejonach ćwiczeń (koncentracyj) służbę bezpieczeństwa.

W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do diet, ustalonych dla funkcjonarjuszów i osób wojskowych pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2), może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjnemi, przyznawać dodatki w wysokości 25% diet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 25.

§ 4.

W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 3 t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. dla pobierających dodatek ekonomiczny) o 20%, dla samotnych (t. j. dla nie pobierających tego dodatku) o 40%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30% dla samotnych o 50%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, przyczem przedłużenie delegacji (odkomenderowania) na dłużej niż pół roku wymaga zgody Ministra Skarbu. Przepis ten nie dotyczy wypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie 1 niniejszego paragrafu, o 10% przysługującej diety.

§ 5.

Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety.

b) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 6 godzin, zaś cała dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną, między 21 a 6 godziną.

Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy,

może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

§ 6.

Diety należą się również za niedziele i święta przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia.

§ 7.

Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a funkcjonarjusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 8.

Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i z powrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 9.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz zwrot kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 10.

Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się:

a) cenę biletu I klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy I—V, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy D, C, B, ponadto bez względu na grupę uposażenia: starostom i kierownikom starostw, dowódcom pułków i równorzędnym, komendantom wojewódzkim policji państwowej, osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi generałami i dowódcami pułków;

b) cenę biletu II klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VI do IX i sędziom pobierającym uposażenie według grupy A;

c) cenę biletu III klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy X do XVI.

Praktykanci i aplikanci otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, przywiązana jest do grupy uposażenia, według której pobierają uposażenie.

Za przejazd sługi (§ 2 p. III. 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień niniejszego paragrafu mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbową, stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, pobierającym uposażenie według grupy VI i wyżej, oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy A i wyżej, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, klasy przysługującej danej osobie, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Marszałka Polski, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym wypadku podróży służbowej przysługuje prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca względnie przedziału w wozie sypialnym.

§ 11.

Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem osobistego bagażu podróżnego o wadze:

a) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

b) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów

należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 12.

Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nie posiadających takich taryf, zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na dwie osoby względnie w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, posiadająca wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nie posiadających takiej taryfy, po 30 gr za każdy kilometr, o ile oczywiście nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

Dla urzędników działu Ministerstwa Robót Publicznych sprawujących nadzór dróg, którzy w podróżach służbowych używają własnych samochodów, ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

Koszty jazdy samolotem zwraca się w pełnej wysokości tylko w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, poza tem zaś tylko do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją.

§ 13.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 11).

§ 14.

Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danem mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p. zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

U wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, bierze się w tych wypadkach pod uwagę łączną ilość mieszkańców we wszystkich miejscowościach, wchodzących w skład danego garnizonu.

Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej przyznaje się za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości po:

Grupa uposażenia:	złotych
I do IV oraz D i C	2.00
V — IX oraz B i A	1.50
X — XVI	0.90

Ryczałt ten nie należy się szeregowym niezawodowym oraz w tych wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 12.

§ 16.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia zawarte w poprzednich ustępach, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 17.

Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18.

Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

Przy przejazdach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19.

W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości:

samotnemu — 60% jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny — 60% dwumiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie, określone w art. art. 3 i 118 ustawy z dnia 9-go października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie w art. art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5-go grudnia 1923 r .(Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107). Postanowienie powyższe dotyczy także wojskowych zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza, z tą różnicą, że za przeniesienia w obrębie bataljonów Korpusu Ochrony Pogranicza przyznaje się wojskowemu, pobierającemu dodatek ekonomiczny, ryczałt w wysokości 25% dwumiesięcznego uposażenia, zaś samotnemu zamiast ryczałtu przyznaje się tylko prawo przewozu urządzenia domowego służbowemi środkami lokomocji.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyśpieszonych względnie takichże statków, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem.

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należytość określona niniejszym paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20.

Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem (§ 19 ustęp drugi) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia.

Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisyj, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do diet i zwrotu kosztów, a w następstwie obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki przyznanej na zasadzie § 21.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji przedstawienie do władzy II. instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem miesięcznem.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23.

Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 24.

Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25.

Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami, przyznaje się dodatek do diet w wysokości:

generałom	25%
pułkownikom	35%
podpułkownikom i majorom . . .	45%

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami.

§ 26.

Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego otrzymują diety VIII grupy uposażenia.

§ 27.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28.

Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 29.

Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którem mowa w § 19 rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. i z dnia 28 stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 72, poz. 703 i Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 10, poz. 78).

94.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 136

z dnia 25 sierpnia 1932 r. (I Pol-2570/32)

w sprawie organizacyj społeczno-humanitarnych.

Ze względu na znaczną liczbę organizacyj społecznych, zwracających się do szkół o pomoc przy obchodach propagandowych, oznajmiam, że obchody te w szkołach powinny się zasadniczo ograniczać do krótkich pouczeń w czasie zajęć szkolnych lub do samorzutnie przez młodzież organizowanych uroczystości w czasie pozaszkolnym. Przerywanie dla tych celów normalnej nauki poza wypadkami, wskazanemi specjalnemi zarządzeniami Ministerstwa, jest niedopuszczalne.

Podsekretarz Stanu:
(—) **Kazimierz Pieracki.**

95.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 137

z dnia 19 września 1932 r. (I Org-2542/17/32).

o przestrzeganiu przez uczącą się młodzież przepisów ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

W ostatnich czasach zachodzą dość często przypadki nieprzestrzegania przez uczącą się młodzież przepisów ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z r. 1928, nr. 46, poz. 458), a mianowicie:

1. art. 24 ustawy, dotyczącego stawiennictwa w terminie do rejestru 18-letnich.
2. art. 25 ustawy, dotyczącego zgłaszania się w terminie do spisów poborowych, oraz
3. zaniedbania przepisów art. 94 ustawy, wprowadzających obowiązek meldowania się i to począwszy już od 1 września tego roku, w którym mężczyzna kończy 18 lat życia.

Ponieważ niestosowanie się do powyższych przepisów powoduje kary wyszczególnione w art. 97 ustawy. ze skutkami wskazanemi w art. 117 (utrata prawa do odroczeń oraz do skróconej służby wojskowej), przeto z uwagi na dobro młodzieży należy ją pouczać i stale przypominać jej o konieczności przestrzegania i stosowania się do wyżej wymienionych przepisów.

Podsekretarz Stanu
(—) **Kazimierz Pieracki.**

96.

Ministerstwo Skarbu.
L: D. III - 8234/1/32. Warszawa, dnia 20 lipca 1932 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

w m.

w sprawie dodatku ekonomicznego na dzieci.

Wskutek zapytania niektórych władz Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

I. Art. 4 ustawy uposażeniowej funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) względnie art. 5 ustawy uposażeniowej sędziów i prokuratorów z dnia 5-go grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) w punkcie „c", względnie „b" tych ustaw, normując prawo do dodatku ekonomicznego na dzieci postanawia, że dodatek ten może być przyznany na dzieci ślubne i uprawnione.

Z powyższego wynika, że ubiegający się o dodatek ekonomiczny na dziecko, winien udowodnić nietylko, że dziecko się urodziło, lecz także, że jest ono ślubne lub uprawnione.

Za dostateczny dowód, że dziecko jest ślubne lub uprawnione, nie może być uznane zaświadczenie n. p. akuszerki, lekarza, zakładu położniczego, gdyż może

ono stwierdzać jedynie fakt urodzenia, a nie okoliczności, że dziecko jest ślubne lub uprawnione.

Moc dowodową, stwierdzającą pochodzenie dziecka mają zasadniczo jedynie metryki urodzenia, wystawione przez właściwe urzędy stanu cywilnego (w formie pełnego czy też skróconego wypisu z ksiąg metrykalnych), gdyż w myśl obowiązujących przepisów tylko te urzędy są uprawnione do wydawania dokumentów, stwierdzających pochodzenie dziecka.

Żądanie przedstawienia metryki nie może być uważane za utrudnienie w uzyskaniu dodatku ekonomicznego. Wszystkie bowiem systemy ustawodawstwa, obowiązujące obecnie na ziemiach polskich, nakładają na rodziców dziecka, a w pewnych warunkach także na osoby obce, obowiązek zgłaszania faktu narodzin dziecka w odnośnym urzędzie stanu cywilnego i sporządzenia aktu urodzenia, zaś wszelkie urzędy stanu cywilnego obowiązane są wydawać na żądanie osób interesowanych metrykę urodzenia. Również przepisy normujące służbę państwową n. p. art. 16 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 164) nakładają na funkcjonarjusza obowiązek składania władzy dokumentów osobistych, stwierdzających okoliczności, mające wpływ na wymiar uposażenia.

Gdyby jednak uzyskanie metryki było niemożliwe n. p. gdy dokument zaginął, a księgi urzędu stanu cywilnego uległy w czasie wojny zniszczeniu, lub też utrudnione, gdy n. p. Urząd stanu cywilnego znajduje się zagranicą, a otrzymanie dokumentu przez urzędy zagraniczne napotyka na trudności, należy brać pod uwagę inne dowody. Przy posługiwaniu się dowodem ze świadków należy od nich także żądać szczegółowego uzasadnienia, skąd są im znane okoliczności, przez nich zeznawane.

Szczegółowe przepisy o postępowaniu przy dowodach z dokumentów i ze świadków zawiera rozdział X rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341). Rozporządzenie to w dwóch pierwszych artykułach (49 i 50) tego rozdziału, wyraża zasadę, że „jako środek dowodowy w postępowaniu administracyjnem służy wszystko, co może się przyczynić do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem“, oraz że: „o tem, czy dana okoliczność ma być przyjęta za udowodnioną, decyduje władza na podstawie swobodnej oceny wyników postępowania wyjaśniającego.

II. Od przedstawionej wyżej zasady możnaby wyjątkowo odstąpić w wypadkach, gdy funkcjonarjusz, składając swej władzy wspomniane wyżej zaświadczenie n. p. akuszerki lub szpitala, prosi o tymczasowe przyznanie mu dodatku ekonomicznego na dziecko, zaznaczając wyraźnie, że formalny dowód urodzenia dziecka przedstawi później. Ministerstwo Skarbu nadmienia jednak, że władza przyznająca tymczasowo dodatek ekonomiczny winna równocześnie wyznaczyć funkcjonarjuszowi stosownie krótki termin do przedstawienia formalnego świadectwa urodzenia dziecka pod rygorem wstrzymania dalszej wypłaty i potrącenia dokonanych wypłat za czas ubiegły.

III. Przepisy zaboru rosyjskiego nie przewidywały urzędów stanu cywilnego dla osób bezwyznaniowych, względnie należących do wyznań nieuznanych, to też posiadanie metryk przez te osoby jest niemożliwe. Ten stan rzeczy istnieje dotychczas, jednak kwestja uregulowania tego zagadnienia jest w toku załatwienia. Do czasu wydania przepisów w tej sprawie należy przyznawać dodatek ekonomiczny na dzieci bezwyznaniowe lub należące do wyznań prawnie nieuznanych z uwagi na niemożność dostarczenia metryk na podstawie wszelkich dowodów, któreby w dostateczny sposób wyjaśniały pochodzenie dziecka i jego wiek. W szczególności za wystarczający dowód należy także uważać wypis z rejestru mieszkańców, wystawiony przez właściwą gminę. Gdyby się nastręczały trudności lub wątpliwości przy ustalaniu daty urodzenia dziecka lub jego wieku dla ustalenia terminu, należałoby posługiwać się dowodem ze świadków, względnie innym dowodem w myśl zasad podanych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Skarbu uprasza o wydanie dalszych odpowiednich zarządzeń.

(—) **Nowak,**
Kierownik Departamentu.

97.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AP. 4/51. Warszawa, dnia 25 lipca 1932 r.

Do
P. P. Wojewodów i
P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

w sprawie poszukiwań osób w Z. S. R. R.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymało wiadomość, że podania składane do starostw w sprawie poszukiwań zaginionych obywateli Rz. P. lub ich krewnych w Z. S. R. R. niejednokrotnie nie zawierają dokładnych danych, dotyczących osoby poszukiwanej, zwłaszcza nie jest podawane imię ojca (t. zw. „otczestwo“), co stanowi znaczną przeszkodę dla sprawniejszego i szybszego załatwiania spraw z tego zakresu przez urzędy konsularne Rz. P.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu), aby w omawianych sprawach poszczególnych osób przekazywanych urzędom konsularnym Rz. P. w Z. S. R. R., podawane były w miarę możności najdokładniejsze dane, dotyczące osób poszukiwanych, a w szczególności zawsze imię ojca.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina postanowienia ust. 4 części I okólnika Nr. 66 z dnia 25 kwietnia 1931 r., w myśl którego korespondencja powiatowych władz administracji ogólnej z urzędami konsularnemi Rz. P. w Z. S. R. R. odbywa się tylko drogą pośrednią przez Ekspedyt Kurjerski M. S. Z.

(—) **Adelstein,**
Naczelnik Wydziału.

98.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.

L: O. P. I-3022/17. Katowice, dnia 3. paźdz. 1932 r.

OKÓLNIK Nr. 24

w sprawie wykazu szkół prywatnych na rok 1932/33, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że w „Monitorze Polskim" z dnia 27. IX. 1932 r. Nr. 222 poz. 254 ogłoszony został okólnik Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1. września 1932 r. Nr. B. P. 13179/32 w sprawe wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w roku szkolnym 1932/33.

Zarazem zwraca się uwagę, że w myśl powyższego okólnika Ministerstwa Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. na okres roku szkolnego 1932/33, funkcjonarjusze państwowi nie będą zwolnieni od obowiązku przedstawiania zaświadczeń o braku wolnych miejsc w szkołach państwowych (punkt 11 okólnika Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 4. IX. 1925 r. L. 14604). Brzmienie pkt. 11 wymienionego okólnika przytacza się w całości:

„11. Zwrot opłaty szkolnej następuje na skutek podania, wniesionego z początkiem roku szkolnego w drodze służbowej do przełożonej władzy asygnującej.

Podanie winno zawierać następujące dane:

a) że petent nie uzyskał zwolnienia od opłaty za naukę dziecka względnie, że uzyskał zniżkę tejże opłaty i w jakiej mianowicie wysokości;
b) że opłata za naukę nie została pokryta przez instytucje społeczne (n. p. t. zw. koło wpisów szkolnych, koło przyjaciół młodzieży i t. p.), względnie, że została pokryta przez nie w części i w jakiej wysokości;
c) że dziecko nie korzysta ze stypendjum, a jeżeli tak, to kto i w jakiej wysokości tego stypendjum udzielił;
d) że dzieko nie uczęszcza do jakiejkolwiek szkoły państwowej;

Do podania należy dołączyć:

a) zaświadczenie dyrekcji miejscowej, względnie najbliższej państwowej szkoły średniej ogólnokształcącej, względnie zawodowej, że dziecko nie zostało przyjęte z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie.

Zaświadczenie to, o ile chodzi o szkoły średnie ogólno-kształcące, powinno być dołączone wówczas, jeżeli dziecko uczęszcza do klas od I—III włącznie szkoły prywatnej; jeżeli dziecko uczęszcza do klas od IV do VIII włącznie szkoły prywatnej, należy zaświadczenie dołączyć w tym wypadku, gdy miejscowe lub najbliższe gimnazjum państwowe jest tego samego typu, co szkoła prywatna, do której dziecko uczęszcza.

b) zaświadczenie dyrekcji szkoły prywatnej o następującem brzmieniu:

ZAŚWIADCZENIE.

Dyrekcja . . . . (pełna urzędowo ustalona nazwa szkoły) zaświadcza, że . . . . (imię i nazwisko ucznia wzgl. uczenicy) uczeń (uczenica) klasy . . . nie został (ła) zwolniony (a) od opłaty czesnego, które wynosi . . . (podać potem słowami), i (nie) korzysta z funduszów stypendjalnych (ani z jakiejkolwiek pomocy instytucyj prywatnych). Uczeń (uczenica) nie wykazał (a) stałego zaniedbywania się w nauce lub zachowaniu w myśl p. 9 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 4. września 1925 r. Nr. 14604.

pieczęć szkoły. Dyrektor.

Wykaz szkół na rok 1932/33, o którym mowa na wstępie niniejszego pisma obowiązuje z tem zastrzeżeniem, że w szkołach handlowych uprawnienie do zwrotu opłat szkolnych nie odnosi się do klas przygotowawczych, a ponadto z zastrzeżeniami zawartemi w okólniku Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 22. sierpnia 1932 r. Nr. 49 - 13/5 (okólnik Nr. 22), w myśl którego ustęp 2 punktu 3 okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 4. września 1925 r. L. 14604 w sprawie zwrotu opłat szkolnych otrzymuje brzmienie następujące:

„Za dzieci, uczęszczające do klas podwstępnych, wstępnych i pierwszych prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, na wstępny i pierwszy kurs prywatnych seminarjów nauczycielskich, oraz na prywatne roczne kursy nauczycielskie nie zwraca się opłaty szkolnej, bo klasy te i kursy nie mają odpowiednika w szkolnictwie państwowem".

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od początku roku szkolnego 1932/33.

Wykaz szkół Województwa Śląskiego, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w roku szkolnym 1932/33 załącza się.

Za Naczelnika Wydziału:
(—) **Wł. Miedniak**,
Kierownik Oddziału
Okręgowy Wizytator szkół.

Załącznik do okólnika Nr. 24 L. OP. I-3022/17 z dn. 3. X. 1932 r.

WYKAZ

szkół prywatnych Województwa Śląskiego, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w roku szkolnym 1932/33.

Szkoły Średnie Ogólnokształcące:

1. Rybnik — Gimnazjum żeńskie S. S. Urszulanek.

Zakłady Kształcenia Nauczycieli:

1. Bielsko — Pryw. seminarjum naucz. żeńskie Ubogich S. S. Szkolnych de Notre Dame.
2. Bielsko — Pryw. seminarjum ochroniarskie Ubogich S. S. Szkolnych de Notre Dame.
3. Bielsko — Pryw. seminarjum nauczycielskie koed. ewangelickie.

Szkoły zawodowe:

1. Bielsko — Szkoła Zawodowa Żeńska Macierzy Szkolnej.
2. Bielsko — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
3. Katowice — Szkoła Zawodowa Żeńska T-wa Polek
4. Katowice — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.

5. Katowice — 2-letnia Szkoła Nauk Ekonomiczno-Handlowych T-wa Szerzenia Wiedzy Handlowej w Katowicach.
6. Król.-Huta — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
7. Mysłowice — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
8. Rybnik — Szkoła Zawodowa żeńska S. S. Urszulanek.
9. Rybnik — Seminarjum Zawodowe Nauczycielek Rzemiosł i Gospodarstwa S. S. Urszulanek.
10. Rybnik — 3-klasowa Koeduk. Szkoła Handlowa Izby Handlowej w Katowicach ze specjalną klasą 4-tą o kierunku ekonomiczno-handlowym.
11. Rybnik — Jednoroczna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
12. Tarn.-Góry — Szkoła Zawodowa żeńska T-wa Polek.
13. Tarn.-Góry — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handl. w Katowicach.
14. Tarn.-Góry — Szkoła Górnicza Górnośląskiego Związku Przemysłowców Górniczo-Hutniczych.

Szkoły artystyczne:

1. Katowice — Instytut Muzyczny w Katowicach.
2. Bielsko — Instytut Muzyczny w Katowicach, filja Bielsko.

99.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.

L. O. P. -3022/18. Katowice, dnia 25. paźdz. 1932 r.

OKÓLNIK Nr. 28
w sprawie zwrotu opłat szkolnych.

Do
wszystkich państwowych i komunalnych Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz seminarjów nauczycielskich
Województwa Śląskiego.

W związku z okólnikiem Nr. 24 z dnia 3 października 1932 r. L. I-3022/17, który zostanie ogłoszony w najbliższym numerze Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego w dziale „Administracji Szkolnej" — Urząd Wojewódzki — Wydział Oświecenia Publicznego powierza wydawanie wszystkim zgłaszającym się funkcjonarjuszom państwowym zaświadczenia o braku miejsc w szkołach państwowych i komunalnych o ile istotnie miejsc tych niema, następującym Dyrekcjom szkół:

w Królewskiej-Hucie — Dyrekcji państwowego gimnazjum klasycznego,
w Tarnowskich Górach — Dyrekcji państw. gimnazjum męskiego,
w Lublińcu — Dyrekcji państw. gimnazjum męskiego,
w Mysłowicach — Dyrekcji państw. gimnazjum męsk.,
w Pszczynie — Dyrekcji państw. gimnazjum męskiego,
w Bielsku — Dyrekcji państw. gimnazjum polskiego im. Osuchowskiego,
w Cieszynie — Dyrekcji państwowego gimnazjum,
w Rybniku — Dyrekcji państwowego gimnazjum,
w Szarleju — Dyrekcji państwowego gimnazjum,
w Siemianowicach — Dyrekcji państw. gimnazjum.

Wyżej wymienione Dyrekcje o ile nie wskażą zgłaszającym się funkcjonarjuszom szkołę państwową lub komunalną, miejscową lub najbliżej położoną, do której dziecko może być przyjęte, mają obowiązek na żądanie interesentów (funkcjonarjuszów państwowych, pozostających w służbie czynnej) porozumieć się ze wszystkiemi miejscowemi lub blisko położonemi państwowemi i komunalnemi szkołami średniemi ogólnokształcącemi lub zawodowemi, seminarjami nauczycielskiemi i w razie stwierdzenia braku wolnego miejsca w danej klasie dla zgłaszającego się ucznia, wygotować bezpłatnie wspomniane zaświadczenie, które służyć będzie jako załącznik do podania o zwrot opłaty szkolnej za dzieci funkcjonarjuszów, uczęszczających do średnich szkół prywatnych (Dz. U. W. O. P. Nr. 11 p. 172 z r. 1925).

W końcu nadmienia się, że wydawanie zaświadczeń, o których mowa w odniesieniu do wszystkich szkół państwowych i komunalnych w Katowicach, będzie uskuteczniał Urząd Wojewódzki — Wydział Ośw. Publicznego.

Za Wojewodę:
(—) **Wł. Miedniak**
Kierownik Oddziału
Okręgowy Wizytator Szkół.

100.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.
Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego.

Nr. 035-2/Społ. Warszawa, dnia 21. września 1932 r.
Tel. 9 47-46.

Coraz częściej zdarzają się wypadki, że najbliższe ogniwa organizacyjne związków i stowarzyszeń p. w. urządzając jakieś wewnętrzne uroczystości, pozwalają sobie zwracać się do osób najwyżej w hierarchji państwowej bądź społecznie postawionych, z prośbą o objęcie protektoratu nad uroczystością względnie o przyjęcie godności członka honorowego Komitetu, — a nawet, nie czekając na odpowiedź od proszonych osób, pozwalają sobie drukować na zaproszeniach względnie afiszach nazwiska danych osób, nie mając do tego upoważnienia.

Celem uniknięcia podobnych wypadków — ustalam dla organizacyj i związków p. w. następującą zasadę:

O protektorat względnie o członkostwo honorowe Komitetów zwracają się:

Zarządy Centralne do władz centralnych względnie równorzędnie stojących osób.

Zarządy okręgowe — do władz II-giej instancji i równorzędnych,

Zarządy powiatowe i oddziałowe — do władz I-szej instancji i równorzędnych.

Wyjątek stanowią uroczystości jubileuszowe wzgl. uroczystości, urządzane w miejscowościach, z któremi są proszone osoby związane uczuciowo — w tych jednakowoż wypadkach należy przygotowania do uroczystości rozpocząć dość wcześnie, by proszone osoby miały czas się wypowiedzieć.

W każdym razie niedopuszczalnem jest używanie w druku względnie w mowach nazwisk osób proszonych, które albo się nie wypowiedziały albo nie miały czasu na odpowiedź.

Dyrektor Państwowego Urzędu Wych. Fiz. i Przysposobienia Wojskowego:
(—) Kiliński, płk. dypl.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publicznego.
L. O. P. I-3160.

Dyrekcjom państwowych i komunalnych szkół średnich ogólnokształcących, szkół zawodowych, seminarjów nauczycielskich, Powiatowych Zarządów Szkolnych i Rad Szkolnych Powiatowych
w Województwie Śląskim

do wiadomości i zastosowania.
Katowice, dnia 1 października 1932 r.

Za Wojewodę:
(—) Wł. Miedniak,
Okr. Wizytator szkół.

101.

Urząd Wojewódzki Śląski
WydziałOśw. Publ.
L: O. P. I 3058/1. Katowice, dnia 1 paźdz. 1932 r.

W sprawie świąt żydowskich.

Do
Dyrekcyj Państwowych Szkół Średnich ogólnokształcących, Seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, Powiatowych Urzędów Szkolnych i Rad Szkolnych Powiatowych
w Województwie Śląskiem.

W związku z świętami żydowskiemi przypadającemi w bieżącym roku szkolnym na dnie

1. września 1932 r. — Nowy Rok.
10. października 1932 r. — Święto Pojednania.
14. października 1932 r. — Wigilja święta Szałasów (po południu).
15. października 1932 r. — Święto Szałasów.
21. października 1932 r. Święto Palmowe.
22. października 1932 r. — Końcowe święto Szałasów.
11. i 12. kwietnia 1933 r. — Święta Wielkanocne.
17. i 18. kwietnia 1933 r. — Końcowe Święta Wielkanocne.
31. maja i 1. czerwca 1933 r. — Zielone Święta.

zarządzam zwolnienie wszystkich uczniów wyznania mojżeszowego od obowiązkowych zajęć szkolnych w wymienione dni.

Za Wojewodę:
(—) Wł. Miedniak,
Kierownik Oddziału
Okręgowy Wizytator szkół.

102.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publicznego.
L: O. P. I-3125/32. Katowice, dnia 15. paźdz. 1932 r.

Urząd Wojewódzki Śląski Wydział Oświecenia Publicznego komunikuje, że w dodatku do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 17 poz. 29 z dnia 22 września 1932 r. został ogłoszony okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7. IX. 1932 r. Nr. H. O. II. 24/4 w sprawie wykazu zakładów naukowych, których wychowańcom przysługują ulgi taryfowe.

Okólnik wymieniony wraz z wykazem Zakładów Naukowych na obszarze Województwa Śląskiego, których wychowańcom przysługują ulgi taryfowe podaje się do wiadomości zainteresowanych Inspektoratów Szkolnych, szkół i Zakładów Naukowych.

OKÓLNIK MINISTERSTWA KOMUNIKACJI Nr. HO. II. 24/4

z dnia 7. września 1932 r.

w sprawie wykazu zakładów naukowych, których wychowańcom (wychowanicom) przysługują ulgi taryfowe.

Z dniem ogłoszenia wprowadza się w życie niżej podany wykaz zakładów naukowych, których wychowańcy (wychowanice) przy przejazdach kolejami państwowemi oraz prywatnemi, znajdującemi się pod zarządem państwowym mogą korzystać z ulg taryfowych.

W wykazie tym wyszczególnione są oddzielnie zakłady naukowe, znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i oddzielnie na obszarze W. M. Gdańska.

Wykaz powyższy zawiera zakłady naukowe państwowe i te prywatne, którym przyznano prawo szkół państwowych, lub które postawione zostały narówni

z zakładami państwowemi, z wskazaniem ich w porządku alfabetycznym według województw i miejscowości, w których się znajdują, oraz podziałem na kategorje następujące:

A. Szkoły wyższe (akademickie),
B. Zakłady naukowe teologiczne,
C. Szkoły artystyczne,
D. Szkoły średnie ogólnokształcące,
E. Szkoły zawodowe,
F. Zakłady kształcenia nauczycieli,
G. Szkoły specjalne,
H. Publiczne szkoły dokształcające zawodowe.

Szkoły powszechne oraz instytucje oświaty pozaszkolnej nie zostały wyszczególnione w wykazie, natomiast podane zostały po kategorji H w osobnym spisie „Inspektoraty szkolne", którym szkoły powszechne oraz instytucje powyższe są podległe.

Wychowańcy (wychowanice) kategoryj od A do G mają prawo do korzystania z wszystkich ulg, przewidzianych w rozdziałach D-I i D-II działu I części II Taryfy osobowej i bagażowej na podstawie zaświadczeń wzoru ustanowionego, wydawanych przez dyrekcje szkół za podpisem rektorów, dyrektorów, kierowników lub ich zastępców i opatrzonych pieczęcią urzędową odnośnego zakładu naukowego.

Z powyższych ulg korzystają również uczniowie szkół powszechnych, przyczem wszakże zaświadczenia szkolne, wydawane tym uczniom, oprócz podpisu kierownika szkoły i pieczęci szkolnej, powinny być opatrzone pieczęcią odnośnego inspektora szkolnego.

Uczniowie (uczenice) publicznych szkół dokształcających zawodowych, wymienionych w kategorji H, korzystać mogą z ulg taryfowych tylko przy przejazdach za odcinkowemi biletami okresowemi, oraz przy wycieczkach zbiorowych za każdorazowem nadto poparciem celowości wycieczki przez kuratorja lub inspektoraty szkolne.

Z tychże ulg na dojazdy stałe za odcinkowemi biletami okresowemi mogą korzystać również te instytucje oświaty pozaszkolnej, które uzyskały prawo publiczności (szkoły powszechne dla dorosłych i młodocianych, kursy uzupełniające i t. p.), pod warunkiem, że zaświadczenia szkolne, oprócz podpisu kierownika instytucji i pieczęci, będą opatrzone podpisem i pieczęcią urzędową odnośnego inspektora szkolnego.

Z ulg przy przejazdach zbiorowych (wycieczkach szkolnych mogą korzystać również uczniowie (uczenice) szkół prywatnych typu wymienionych w wykazie szkół państwowych, jakoteż słuchacze (słuchaczki) nie wymienionych w wykazie niniejszym instytucyj oświaty pozaszkolnej: kursów dla dorosłych i młodocianych, szkół dla dorosłych i młodocianych, uniwersytetów powszechnych i ludowych państwowych, (prowadzonych przez kuratorja, inspektoraty, kierownictwa szkół powszechnych), komunalnych (prowadzonych przez sejmiki, wydziały powiatowe, rady szkolne magistraty) i społecznych (prowadzonych przez ogniska nauczycielskie i organizacje społeczne) na podstawie każdorazowych zgłoszeń do właściwych Dyrekcyj Okręgowych K. P. przez inspektorów odnośnych okręgów szkolnych za ich podpisem i pieczęcią urzędową.

Równocześnie odwołuje się poprzedni wykaz szkół, podany w Nr. 15 Dodatku do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych z dnia 9 października 1931 r.

Nr. HO. II. 24/4.

WYKAZ

Zakładów Naukowych, których wychowańcom (wychowanicom) przysługują ulgi taryfowe.

I. NA OBSZARZE WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

A. Szkoły wyższe (akademickie).

B. Zakłady naukowe teologiczne.

C. Szkoły artystyczne.

Bielsko — Szkoła Muzyczna im. M. Karłowicza,
Bielsko — Instytut Muzyczny w Katowicach (Oddział w Bielsku),
Katowice — Instytut Muzyczny,
Katowice — Konserwatorjum Muzyczne Towarzystwa Muzycznego,
Katowice — Śląska Szkoła Muzyczna,
Katowice — Szkoła Muzyki Kościelnej św. Grzegorza,
Katowice — Niższa Szkoła Muzyczna,
Rybnik — Filja Śląskiej Szkoły Muzycznej.

D. Szkoły średnie ogólnokształcące.

a) szkoły państwowe:

Bielsko — Państwowe Gimnazjum męskie,
Bielsko — Państwowe Gimnazjum męskie z językiem nauczania niemieckim,
Cieszyn — Państwowe Gimnazjum męskie im. A. Osuchowskiego,
Cieszyn — Państwowe Gimnazjum męskie,
Katowice — Państwowe Gimnazjum męskie,
Królewska Huta — Państwowe Gimnazjum męskie,
Królewska Huta — Państwowe Gimnazjum męskie, im. św. Stanisława Kostki,
Lubliniec — Państwowe Gimnazjum męskie im. Mickiewicza,
Mikołów — Państwowe Gimnazjum męskie,
Mysłowice — Państwowe Gimnazjum męskie,
Pszczyna — Państwowe Gimnazjum męskie im. Bol. Chrobrego,
Rybnik — Państwowe Gimnazjum męskie,
Tarnowskie Góry — Państwowe Gimnazjum męskie im. Księcia Jana II. Opolskiego,
Tarnowskie Góry — Państwowe Gimnazjum żeńskie im. Króla Jana Sobieskiego,

Szarlej — Państwowe Gimnazjum męskie,
Siemianowice — Państwowe Gimnazjum matem.-przyr. męskie,

b) szkoły prywatne.

Katowice — Miejskie Gimnazjum męskie im. Mik. Kopernika,
Katowice — Miejskie Gimnazjum żeńskie,
Królewska Huta — Miejskie Gimnazjum żeńskie z niemieckim oddziałem lic.
Mikołów — Miejskie Gimnazjum żeńskie,
Mysłowice — Miejskie Gimnazjum żeńskie,
Nowy Bytom — Komunalne Gimnazjum Koedukacyjne im Wł. Reymonta,
Pszczyna — Miejskie Gimnazjum żeńskie im. św. Jadwigi,
Roździeń — Komunalne Gimnazjum Koedukacyjne,
Ruda Śląska — Kommunalne Gimnazjum Koedukacyjne im St. Staszica,
Rybnik — Gimnazjum żeńskie SS. Urszulanek.
Siemianowice Śl. — Komunalne Gimnazjum żeńskie im. M. Konopnickiej,
Żory — Miejskie Gimnazjum Koedukac. im. K. Miarki.

E. Szkoły zawodowe:

Bielsko — Państwowa Szkoła Przemysłowa (męska),
Bielsko — Szkoła Zawodowa żeńska Koła Macierzy Szkolnej,
Bielsko — Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handl. w Katowicach,
Cieszyn — Państwowa 3-kl. Koedukacyjna Szkoła Handlowa, ze specjalną kl. 4-tą o kierunku ekonomiczno-handlowym,
Cieszyn — Państwowa Wyższa Szkoła Gospodarstwa Wiejskiego (męska),
Cieszyn — Państwowa Szkoła dla Leśniczych męska,
Katowice — 2-letnia Szkoła Nauk Ekonomiczno-Handlowych Towarzystwa Szerzenia Wiedzy Handlowej (koedukacyjna),
Katowice — 3-kl. Koedukacyjna Miejska Szkoła Handlowa ze specjalną kl. 4-tą o kierunku ekonom.-handlowym,
Katowice — Szkoła Zawodowa Żeńska Towarz. Polek.
Katowice — Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handl. w Katowicach,
Katowice — Śląskie Techniczne Zakłady Naukowe (m.)
Królewska Huta — 2-kl. Koedukacyjne Miejskie Gimnazjum Handlowe,
Królewska Huta — 3-kl. Koedukacyjna Miejska Szkoła Handlowa, ze specjalną kl. 4-tą o kierunku ekonomiczno-handlowym,
Królewska Huta — Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach,
Międzyświecie — Szkoła Rolnicza Męska i Żeńska,
Mysłowice — Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach,
Rybnik — Seminarjum Nauczycielek Rzemiosł i Gospodarstwa SS. Urszulanek,
Rybnik — Szkoła Zawodowa Żeńska SS. Urszulanek.
Rybnik — Szkoła Rolnicza Męska,
Rybnik — 3-letnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Izby Handlowej w Katowicach, ze specjalną klasą 4-tą o kierunku ekonomiczno--handlowym,
Rybnik — Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach,
Strumień — Szko'a Ogrodnicza Męska (M. R.),
Tarnowskie Góry — Szkoła Zawodowa Żeńska Towarzystwa Polek,
Tarnowskie Góry — Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach,
Tarnowskie Góry — Szkoła Górnicza Górnośląskiego Związku Przemysłowców Górniczo - Hutniczych (męska),
Tarnowskie Góry — Szkoła Rolnicza Męska.

F. Zakłady kształcenia nauczycieli:

Bielsko — Prywatne Seminarjum Nauczycielskie żeńskie Ubogich SS. Szkolnych de Notre Dame,
Bielsko — Prywatne Seminarjum Nauczycielskie koedukacyjne ewangelickie,
Bobrek (pod Cieszynem) — Państwowe Seminarjum Nauczycielskie męskie,
Cieszyn — Państwowe Seminarjum Nauczycielskie żeńskie,
Mysłowice — Państwowe Seminarjum nauczycielskie męskie im. A. Mickiewicza,
Mysłowice — Państwowe Seminarjum Nauczycielskie żeńskie im. J. Słowackiego,
Mysłowice — Państwowe Seminarjum Ochroniarskie,
Mysłowice — Państwowy Wyższy Kurs Nauczycielski,
Nowa Wieś — Państwowe Seminarjum Nauczycielskie żeńskie im. Królowej Jadwigi,
Pszczyna — Państwowe Seminarjum Nauczycielskie męskie,
Tarnowskie Góry — Państwowe Seminarjum Nauczycielskie męskie.

G. Szkoły specjalne.

Bogucice — Zakład (koedukacyjny) im. ks. Markiefki Zgromadzenia Św. Jadwigi,
Cieszyn — Krajowy Zakład Wychowawczy męski,
Katowice — Koedukacyjna Szkoła Powszechna specjalna dla moralnie zaniedbanych,

Katowice — Koedukacyjna Szkoła Powszechna specjalna dla umysłowo upośledzonych,

Królewska Huta — Koedukacyjna Szkoła Powszechna specjalna dla umysłowo upośledzonych,

Rybnik — Śląski Zakład dla Głuchoniemych (koedukacyjny).

H. Publiczne szkoły dokształcające zawodowe:

Bielsko — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa przy Państw. Szkole Przemysłowej, męska,

Bielsko — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr. I męska,

Bielsko — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr. II żeńska,

Bielszowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Górnicza,

Bielszowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Biertułtowy — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Bieruń Stary — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Brzeziny Śląskie — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Chorzów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Chropaczów — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Chwałowice — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Chybie — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Cieszyn — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Cieszyn — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa przy Zakładzie SS. Boromeuszek żeńska,

Czechowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Czerwionka — Publiczna Szkoła Dokształcająca Górn.,

Godula — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Godula — Publiczna Szkoła Dokształcająca Górnicza,

Hajduki Wielkie — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Hajduki Wielkie — Szkoła Zawodowa Dokształcająca Huty Bismarka męska,

Janów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Jaworze p. Bielsko — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Katowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa VI. handl. koeduk.,

Katowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa I. męska,

Katowice I — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa II męska,

Katowice-Bogucice II — Publiczna Szkoła Dokształc. Zawodowa III męska,

Katowice III-Załęże — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa IV męska,

Katowice I — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa V żeńska,

Katowice — Kursy Dokształcające Zawodowe (urządzane w różnych miejscowościach Województwa Śląskiego przez Śląski Instytut Rzem.-Przemysł. w Katowicach),

Katowice-Brynów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Górnicza,

Katowice-Załęże — Publiczna Szkoła Dokształcająca Górnicza,

Knurów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Knurów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Górnicza,

Kochłowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Kopalnia Emy — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Królewska Huta — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr. II koedukacyjna,

Królewska Huta — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawod. Nr. I przemysłowa męska z oddz. żeńskim,

Królewska Huta — Publiczna Szkoła Dokształcająca Górnicza,

Lipiny — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska z oddziałem żeńskim,

Lubliniec — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Łagiewniki — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Michałkowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Michałkowice — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Mikołów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska z oddziałem żeńskim,

Mysłowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Mysłowice — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Niedobczyce — Publiczna Szkoła Dokszałcająca Zawodowa męska,

Nikiszowiec — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Nowy Bytom — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Huty Pokoju męska,

Nowa Wieś — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska z oddziałem żeńskim,

Nowa Wieś — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Orzegów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Orzegów — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Piotrowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Pszów — Publiczna Szkoła Dokszt. Zawodowa męska,

Pszów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Górnicza,

Pszczyna — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Radzionków — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,

Radlin — Publiczna Szkoła Dokszt. Zawodowa męska,

Ruda Śląska — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska z oddziałem żeńskim ,

Ruda Śląska — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,

Rybnik — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa koedukacyjna,

Rydułtowy — Publiczna Szkoły Dokształcająca Zawodowa męska,

Rydułtowy — Publiczna Szkoła Dokszt. Górnicza,
Siemianowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska z oddziałem żeńskim,
Skoczów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,
Strumień p. Bielsko — Publiczna Szkoła Dokształc. Zawodowa męska,
Świetochłowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,
Szarlej — Publiczna Szkoła Dokszt. Zawodowa męska,
Szopienice-Roździeń — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,
Tarnowskie Góry — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa I (przemysł.) męska,
Tarnowskie Góry — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa II (handlowa) męska,
Ustroń p. Cieszyn — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska,
Wełnowiec — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska z oddziałem żeńskim,
Wodzisław — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa męska z oddziałem żeńskim,
Zgoda — Szkoła Dokszt. Zawodowa Huty Zgoda m.
Żory — Publiczna Szkoła Dokszt. Zawodowa męska.

Inspektoraty Szkolne.

Bielsko, Rada Szkolna Powiatowa,
Cieszyn, Rada Szkolna Powiatowa.
Katowice I.
Katowice II, z siedzibą w Siemianowicach.
Katowice III, z siedzibą w Wielkich Hajdukach.
Katowice IV, z siedzibą w Mysłowicach.
Królewska Huta.
Lubliniec.
Pszczyna I.
Pszczyna II, z siedzibą w Mikołowie.
Rybnik I.
Rybnik II.
Rybnik III, z siedzibą w Wodzisławiu.
Świętochłowice I, z siedzibą w Hajdukach Wielkich.
Świętochłowice II, z siedzibą w Królewskiej Hucie,
Tarnowskie Góry.

Za Wojewodę:
(—) **Wł. Miedniak,**
Kierownik Oddziału,
Okręgowy Wizytator Szkół.

103.

ORGANIZACJA SZKÓŁ.

Urząd Wojewódzki Śląski nadał prawo publiczności na rok szkolny 1932/33 — 5-klasowej prywatnej szkole powszechnej żydowskiej z polskim językiem nauczania w Bielsku reskryptem z dnia 10. października 1932 r. L. O. P.-II-330/14.

Urząd Wojewódzki Śląski nadał prawo publiczności na rok szkolny 1932/33 prywatnej szkole powszechnej i wydziałowej z niemieckim językiem wykładowym Ubogich Sióstr Szkolnych de Notre Dame w Bielsku reskryptem z dnia 10. października 1932 r. L: O. P.-II-939/3.

Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Oświecenia Publicznego nadał prawo publiczności na rok szkolny 1932/33 prywatnej 5-klasowej szkole powszechnej żeńskiej i 3-klasowej szkole wydziałowej z polskim językiem nauczania Ubogich Sióstr Szkolnych de Notre Dame w Strumieniu z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu.

(L: .O P. -II-962/11 z dnia 18. października 1932 r'

104.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.

L: O. P. I-3033. Katowice, dnia 27. września 1932 r.

W sprawie wydawnictwa: St. Janicki „Dziesięć lat przynależności Śląska do Rzeczypospolitej".

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę wszystkich Dyrekcyj i Kierownictw Zakładów Szkolnych Województwa Śląskiego na wydawnictwo St. Janickiego p. t. „Dziesięć lat przynależności Śląska do Rzeczypospolitej".

Książka ta wyszła nakładem Drukarni Ludowej w Mysłowicach zawiera 467 stron druku o treści zawierającej przejawy życia gospodarczego, politycznego i kulturalnego Śląska.

Cena egzempl. dla nauczycielstwa wynosi 15 zł.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Ręgorowicz**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

105.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.

L: O. P. -I-3083. Katowice, dnia 10. paźdz. 1932 r.

W sprawie Wydawnictwa „Szkoła Polska".

Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę Panów Inspektorów, Dyrektorów i Kierowników szkół na mające się ukazać wydawnictwo Komitetu Redakcyjnego czasopisma „Polska Niepodległa" (Lwów Żulińskiego 16/II) p. t. „Szkoła polska w Państwie niepodległem". Wydawnictwo to zamierza zobrazować pracę szkoły polskiej od chwili odrodzenia Rzeczypospolitej, kreśląc nietylko jej wytyczne ideowe, ale także przedstawiając dzieje trudu każdej poszczególnej placówki oświatowowychowawczej.

Wydział Oświecenia Publicznego prosi podległe mu Władze i P. T. Nauczycielstwo o przyjście wspom-

nianemu Komitetowi z jak najdalej idącą pomocą w dostarczaniu materjałów historycznych i statystycznych dla wymienionego wydawnictwa."

Za Wojewodę:
(—) **Wł. Miedniak,**
Kierownik Oddziału
Okręgowy Wizytator Szkół.

106.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Ośw. Publ.

L: O. P. I-2629/23. Katowice, dnia 7. paźdz. 1932 r.

W sprawie wydawnictwa „Antek Cwaniak".

Urząd Wojewódzki Śląski. Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę Dyrekcyj państwowych i Komunalnych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych oraz Panów Inspektorów Szkolnych na książkę o zuchach p. t. „Antek Cwaniak" pióra Aleksandra Kamińskiego, zawierającej 264 stron druku, nakładem czasopisma „Na Tropie" w Katowicach, ul. Szafranka, Domek Harcerski.

Składa się ona z 4-ch części. Trzy części — to niezwykle interesująca, pełna życia, werwy i chłopięcego humoru opowieść o dziejach gromadki zuchów, przeżywającej pod kierunkiem „Cwanego Wodza" wiele niezwykłych przygód. W czwartej części autor podał wszystkie przepisy, obowiązujące drużyny zuchowe, tekst obietnicy i prawa zuchowego oraz tekst prób na gwiazdki i sprawności.

Książka ta stanowi jedyny polski podręcznik dla zuchów i umożliwia poznanie celów i metod pracy zuchowej, tembardziej, że prócz pieśni, gier, ćwiczeń, zabaw, tańców i przepisów zawiera wskazówki niezbędne do prowadzenia tej pracy. Książka ta w zupełności zasługuje na to, aby znaleźć się we wszystkich bibljotekach uczniowskich i nauczycielskich, oraz aby młodzieży szkolnej zwrócić na nią specjalną uwagę. Dzięki swoim niepospolitym walorom może łatwo stać się ulubioną lekturą młodzieży szkolnej, a dla kierowników pracy zuchowej źródłem, skąd mogą czerpać pomysły.

Za Naczelnika Wydziału
(—) **Mgr. Len Tadeusz,**
Kierownik Oddz. I. Ogóln., Referendarz.

107.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pismem z dnia 13 października 1932 Nr. I Pr. 4025/32 zatwierdziło wydawnictwo Polskiej Akademji Umiejętności p. t. **Pisownia Polska. Przepisy, Słowniczek,** Wydanie IX. poprawione i zmienione dokonane na podstawie protokołów, Kraków 1932, do użytku szkolnego jako podręcznik polecony do szkół wszelkich typów.

Cena 1 egzemplarza przy nabywaniu bezpośrednio w Ekspedycji Wydawnictw Polskiej Akademji Umiejętności wraz z kosztami przesyłki i opakowania dla wszelkich szkół zł 1,50.

KOMUNIKAT.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę Dyrekcyj Szkół Średnich, Inspektorów Szkolnych, Kierownictw Szkół oraz Nauczycielstwa na książkę wydaną nakładem Związku Śląskich Artystów Plastyków p. t. **„O Polskiej Sztuce Religijnej".**

Książka wydana wykwintnie, zawiera przeszło 200 rycin i 10 oryginalnych drzeworytów, druk dwubarwny, 25 arkuszy, 400 stron.

Z uwagi na jej wartość Wydział Ośw. Publ. zaleca nabywanie tego wydawnictwa. Cena egzempl. broszurowanego 30 zł, oprawnego 36 zł. Zamawiać można u prezesa Związku Artystów Plastyków p. Stanisława Ligonia, Katowice, Gmach Wojewódzki, pokój 212, tel. 156.

Komunikat Zarządu Głównego T-wa Badania Historji Obrony Lwowa i Województw Południowo-Wschod.

Zarząd Główny Towarzystwa Badania Historji Obrony Lwowa i Województw Południowo-Wschodnich z siedzibą we Lwowie komunikuje, iż w listopadzie b. r. opuści prasę I. tom materjałów do dziejów listopadowych obrony Lwowa w r. 1918 p. t. „Obrona Lwowa (1—21 listopada 1918").

Dzieło to z przedmową prof. U. J. K. Dr. Stanisława Zakrzewskiego, Senatora Rzp. i Prezesa Komisji Naukowej Towarzystwa zawierać będzie relację: ppłk. Baczyńskiego, płk. dypl. Boruty-Spiechowicza, płk. dypl. Felsztyna, prof. Dr. Jakubskiego, płk. dypl. Kamińskiego, płk. dypl. de Laveaux, płk. Mączyńskiego i rtm. Nittmana oraz bardzo ważne załączniki.

Naprowadzony w tem dziele materjał źródłowy pierwszorzędnej wagi, przyczyni się znacznie do wyświetlenia genezy oraz przebiegu obrony Lwowa.

Pod względem formy wydawnictwo jest okazałe i zawierać będzie około 450 stron druku.

Cena dzieła wraz z przesyłką pocztową 12 zł. zaś dla zamawiających w przedpłacie 10 zł. Dzieło to można nabyć również na 4 raty miesięcznie po 3 zł.

Zamówienia należy skierowywać pod adresem: „Administracja Wydawnictw Towarzystwa Badania Historji Obrony Lwowa" — Lwów — gmach D. O. K. VI., należytość zaś pieniężną przesyłać przez P. K. O. konto czekowe Nr. 143.870.

SZKOŁA GAZOWA
Nr. 281.

Podręcznik p. t.

„POMIESZCZENIA PRZECIWGAZOWE"

Zawiadamiam, że za zezwoleniem Min. S. Wojsk. L. 6200/VII-32 z dnia 11. II. 32 r. staraniem Szkoły Gazowej wyszedł z druku podręcznik p. t. **„Pomieszczenia Przeciwgazowe"**, opracowany przez długoletniego wykładowcę Szkoły Gazowej kpt. Marynowskiego Zdzisława. Treść obejmuje 56 stron druku i 16-ście rysunków.

Wydanie tego podręcznika wynikło z konieczności przygotowania całej ludności do obrony przed gazami.

Może to być wykonane całkowicie tylko zapomocą pomieszczeń przeciwgazowych. Z chwilą alarmu lotniczego lub gazowego ludność musi być ukryta w takich pomieszczeniach.

Cytowany podręcznik omawia zagadnienie w sposób prosty, zwięzły i możliwy do przeprowadzenia w naszych warunkach materjalnych, kładąc szczególny nacisk na uszczelnianie naszych mieszkań, biur, koszar i t. p., przyczem podaje:

a) wiadomości ogólne;

b) wybór pokoju na pomieszczenie uszczelnione;

c) wiadomości o uszczelnianiu drzwi, okien, pieców, kanałów wentylacyjnych;

d) wiadomości o przenikaniu gazów przez ściany, okiennice;

e) co jest zakazane w pomieszczeniu uszczelnionem?;

f) wiadomości o obliczaniu, ilu ludzi i na jaki czas można umieścić w takiem pomieszczeniu.

Pozatem omówione jest, jak należy urządzać schrony przeciwgazowe w istniejących domach (koszarach) z najmniejszym nakładem pieniężnym, przyczem podane są:

a) wiadomości ogólne;

b) rodzaje schronów;

c) wybór pomieszczeń na schrony;

d) oznaczanie schronów;

e) urządzenia wentylacyjne (pochłaniacze, wentylatory, rury i t. p.);

f) urządzenia wejściowe;

g) podział izb schronowych;

h) zaopatrzenie schronu;

i) obliczanie ilości ludzi i czasu ich przebywania w schronie.

Na zakończenie podane są krótkie wiadomości o remontach domów, nowych domach i dzielnicach z punktu widzenia obrony przeciwgazowej.

Podręcznik ten **umożliwi racjonalne, tanie przygotowanie się do obrony zbiorowej** ludności cywilnej i wojska. Z tego względu powinien się on znaleźć w rękach każdego instruktora, wykładowcy, członka przysposobienia wojskowego, studenta, ucznia i wogóle każdego obywatela.

Cena 1 egzemplarza wynosi 2 zł. 50 gr. Przy wysyłce 1—4-ch egz. dolicza się na koszty przesyłki 1 zł. 40 gr. Przy zamówieniach zbiorowych od 5 egz. wgórę koszty przesyłki ponosi Szkoła.

Zamówienia proszę kierować do **Szkoły Gazowej w Warszawie (Marymont).**

Zamówienia wysyła się tylko za pobraniem pocztowem.

Komendant Szkoły (—) **Jasiński,** płk. dypl.

WYDAWNICTWA.

Nadesłane czasopisma.

1. Przegląd Pedagogiczny, rok 1932 Nr. 24, 25, 26, 27.
2. Ruch Pedagogiczny, rok 1932 Nr. 7.
3. Pedagogjum, rok 1932 Nr. 7.
4. Szkoła Śląska, Miesięcznik zawodowy, rok 1932. Nr. 7.

Zajmujące czytanki. Serja III polskich autorów. 12 tomików po 4 miesięcznie w prenumeracie od października 1932 r. Kwartalnie zł. 5,— za 12 tomików wraz z przesyłką. Miesięcznie zł. 2,— za 4 tomiki wraz z przesyłką. Pojedyńczo 70 gr. za każdy tomik bez przesyłki.

Księgarnia M. Arcta po przerwie kwartalnej wznowiła to sympatyczne i nader chętnie czytane przez dzieci wydawnictwo. Składają się na nie niewielkie książeczki o wątku powieściowym, odznaczające się dużemi walorami treściowemi i pedagogicznemi. Stanowią one dla dziecka wyborne wprowadzenie w otaczający je świat, gdyż wszechstronnie odzwierciadlają życie współczesne we wszystkich jego zagadnieniach i przejawach. Jednocześnie z zadowoleniem należy stwierdzić, że firma M. Arct wybitnie podniosła wartość artystyczną książeczek. Kolorowe okładki Hanny Kędzierskiej są dowodem talentu i dobrego smaku estetycznego ilustratorki.

Jako pierwsza w serji II, a 63 w ogólnej numeracji, ukazała się czytanka Jerzego Marjusza Taylora p. t. „Błękitny Żagiel". Jest to opowieść, związana nierozłącznie z Wisłą. Zaczyna się w Warszawie, gdzie dzielny Stefek, syn kapitana Trzepióry, ratuje z nurtów rzeki tonącą dziewczynkę. A później czytelnik towarzyszy bohaterom w pełnej przygód i malowniczych obrazów podróży do Gdańska i Gdyni, gdzie uratowana dziewczynka odnajdzie niespodziewanie ojca.

108.

KONKURSY.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza niniejszem konkurs na następujące stanowiska:

1. **Kierownika** 7-klasowej szkoły powszechnej II. w **Brzezince** w pow. katowickim (mieszkanie służb. i ogród).
2. **Kierownika** 6- klasowej szkoły powsz. II. w **Brzęczkowicach** (kol. Słupna) w powiecie katowickim (mieszkanie służbowe i ogród).
3. **Kierownika** 8-klasowej szkoły powsz. IV. w **Mysłowicach** w powiecie katowickim.
4. **Kierownika** 8-klasowej publicznej szkoły powszechnej I. (żeńskiej) w **Nowej Wsi** w powiecie katowickim.
5. **Kierownika** 5-klasowej szkoły powszechnej dla mniejszości językowej niemieckiej w **Janowie** (kol. Nikiszowiec).

Podania należycie udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Wydziału Oświecenia Publicznego w Katowicach w terminie 6-tygodniowym od dnia ukazania się niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Czcionkami i drukiem: Drukarni Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.